

Srca gore, evo zore

Ovaj broj časopisa *Sveta Cecilija* izlazi u sjeni proslave 50. obljetnice Instituta za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Proslava je započela 21. studenoga 2013., okupljanjem oko dvadesetak zagrebačkih zborova koji su sudjelovali u euharistijskom slavlju u zagrebačkoj prvostolnici. Slavlje je predvodio rektor prvostolnice mons. Josip Kučić, koji je u propovijedi uputio nadahnute misli svim okupljenim pjevačima. Slaveći ujedno i zaštitnicu svete glazbe, mučenicu sv. Ceciliju, zborovi su oduševljeno pjevali, poredani po lađama zagrebačke katedrale. Pjesma je zvonko odjekivala i stvarala zbilju okupljenoga Božjeg naroda, koji pjesmu pretvara u molitvu i molitvu u pjesmu. To je doživljaj koji je svakog prisutnoga mogao ganuti i ispuniti puninom duhovnosti, koja je prema sv. Pavlu ispunjena Duhom Svetim, koji »potpomaže našu nemoć« i koji se »za nas zauzima neizrecivim uzdasima« (Rim 8, 26). Tako je proslava obljetnice Instituta započela tim četvrtkom na jedan najbolji način, uprisutnjena s mnoštvom zagrebačkih zborova, čiji članovi su u službi kršćanskog slavlja, slavlja otajstva otkupljenja ljudskog roda.

Drugoga dana, u petak 22. studenoga, na sam dan mučenice sv. Cecilije, opet je zazvonila zagrebačka prvostolnica orguljskim zvucima koncerta u čast svetici i Institutu za crkvenu glazbu, koji su izvodili profesori Instituta. Ljudske glasove zamijenile su orgulje koje svojim bojama zvukova i jačinom tona mogu probuditi uspavana srca i uputiti poziv srca gore, evo zore, za što nas priprema i došašće, u koje skoro ulazimo.

Trećega dana proslave, 23. studenoga, akademskom proslavom smo se sjetili početnih koraka Instituta za crkvenu glazbu, njegovog osnivanja, koje se rodilo unutar Zagrebačkoga dijecezanskog odbora za crkvenu glazbu i proceduralno krenulo prema biskupskoj konferenciji i zatim Katoličkomu bogoslovnom fakultetu, koji je osnovao Institut za crkvenu glazbu 1963. godine. Tadašnji dekan Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta dr. Jordan Kuničić je održao nadahnut govor: »Razgranjeno stablo znak je bujnije vitalnosti. Uz Katehetski institut evo još jedne grane na stablu našeg Fakulteta. Dao Bog da ne bude zadnja već jedna od mnogih grana, koje će dokazati plodnost ove naše najviše znanstvene Crkvene institucije u Hrvatskoj. Neupućeni bi mogli pitati: koja je to veza između Instituta za crkvenu glazbu i Bogoslovnog fakulteta? Odgovor je jednostavan: činjenica je da gdje Crkva moli tu i pjeva, to znači tu vjeruje. Teologija je znanost o vjeri, dosljedno: gdje se pjeva tu i teologija mora intervenirati. Uostalom, svaka disciplina koja nosi karakter svetosti mora dokazati svoju ovisnost o vrhovnoj svetoj znanosti, tj. o teologiji. (...) Teologija je ne samo znanost vjere već idejna veza svih vjernika. U crkvenoj glazbi povezujemo se s umjetnicima, kontemplativcima, koji su nam ostavili napjeve, prelili u njih svoju svetu, umjetničku dušu. Povezujući se s njima povezujemo se sa svima drugima koji s nama pjevaju u jednoj zajednici.«

Doista pjevanje stvara zajednicu, i to primjernu zajednicu, koja pjevajući moli. Institut je svojim djelovanjem i svojim inicijativama nastojao njegovati takvu glazbu, širiti takvu glazbu i na toj glazbi graditi svoju

povijest. Glazbu koja uvijek ne treba biti *l'art pour l'art*, ali koja bi uvijek morala biti molitva ili barem poticaj na molitvu. Tu dimenziju glazbe teže je ostvarivati nego joj dati njevu umjetničku kvalitetu, koja često može biti suviše subjektivna, dok molitvena mora težiti objektivnosti i pogađati zajednicu vjernika, Božji narod, buditi jednoduše, kako govori Drugi vatikanski koncil u svojoj liturgijskoj konstituciji *Sancrosantum concilium*.

Slavlje velike obljetnice Instituta je završeno i treba se okrenuti u novu povijest, koja bi mogla biti znatno izazovnija i neizvjesnija. Nadamo se da će ta ustanova stati još jače na čelo crkvene glazbe u Hrvatskoj i svojim djelovanjem oplemenjivati, pročišćavati i propagirati istinski izraz glazbe, koja ima drugačiju misiju od svih drugih glazbenih stilova. Ona svojim molitvenim i umjetničkim kvalitetama doista može postati proročki govor i imati svojevrsnu misijsku ulogu u pastoralnom životu Crkve.

Tako smo proslavom Instituta polako završavali liturgijsku godinu i ušli u još jedno došašće, koje je svojim pjesmama prepoznatljivo i natopljeno proročkim govorom Izaije proroka. Neka taj glazbeni simbol došašća skladno odjekuje našim crkvama diljem domovine, budeći, ohrabrujući i tješeći slomljena srca ljudi koje biju brojne životne nevolje i neka barem tu nađu iskru sreće i utjehe u lijepo ispjevanoj pjesmi iščekivanja Kristova rođenja.

Također neka i ovaj broj časopisa *Svete Cecilije* bude glas glazbe koja slavi, koja potiče na molitvu i koja u biblijskom smislu može postati proročki govor, ako je usmjerena Gospodinu i ako potiče i posvećuje vjernička srca.

Miroslav Martinjak